

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Anatolie Țurcan

Judecători – Elena Cobzac, Nicolae Craiu, Mariana Pitic, Nina Vascan

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

***Topciu Alexandr xxxx**, născut la xx xxxx xxxx,
originar din sat. xxxx r-nul xxxx și
domiciliat în or. xxxx str. xxxx xxxx ap.xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.01.2011 – 21.10.2011;

Instanța de apel: 19.01.2012 – 27.04.2012;

Instanța de recurs: 08.10.2012– 15.01.2013;

Instanța de apel: 22.05.2013 – 06.06.2014;

Instanța de recurs: 25.08.2014– 09.12.2014;

Instanța de apel: 16.01.2015 – 24.10.2016;

Instanța de recurs: 06.03.2017– 27.06.2017;

Instanța de apel: 26.09.2017 – 29.01.2018;

Instanța de recurs: 04.04.2018– 31.05.2018;

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 21 octombrie 2011, Topciu Alexandr a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.298 lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală Topciu Alexandr a fost învinuit de faptul că, ocupând funcția de inginer-șef de sector la rețelele de distribuție Comrat al companiei ÎCS „RED Union Fenosa” SA și fiind persoană cu funcție de răspundere, responsabil de coordonarea lucrărilor de întreținere, reparare și manevrele în rețelele electrice, precum și responsabil de supravegherea respectării normelor tehnice și normelor de securitate la efectuarea lucrărilor la rețelele electrice situate pe sectorul pe care-l deservește, a încălcat

pct.5.7.1, 5.7.5 și pct.5.7.20 din Regulamentul pentru exploatarea tehnică a centralelor și rețelelor electrice, îndreptate la asigurarea securității și funcționalității Liniei aeriene „LEA-10” kV F-1 al punctului de distribuție 10 kV Ceadâr-Lunga, în rezultat, la 08 octombrie 2008 aproximativ la ora 09.00, cet. Dulgher Vladimir, în timp ce păștea vacile sub pilonii 4-5 a liniei la stație nr.488, a fost electrocutat mortal în legătură cu faptul că s-a apropiat de firul electric care atârna la aproximativ 2 m de la pământ, deoarece izolatorul de la pilonul 5 a ieșit din cârlig și firul atârna doar în cordon, împreună cu acest izolator.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art.298 lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, totodată să fie admisă acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate.

A indicat că instanța nu a luat în considerație faptul că A. Topciu, potrivit ordinului nr.325-c din 12.09.2005, îndeplinea funcția de inginer-șef de sector la rețelele de distribuție Comrat, în atribuțiile căruia, conform p.2 și 3 a obligațiilor funcționale, unele din obligațiile principale erau: verificarea și controlarea executării lucrărilor planificate de întreținere a instalațiilor electrice, cât și participarea personală la procesul de planificare a lucrărilor de întreținere a instalațiilor electrice, controlarea executării operațiunilor locale în rețelele electrice; coordonarea lucrărilor de întreținere, reparare a rețelelor electrice existente în limitele zonei sale de activitate, supravegherea, respectarea normelor tehnice și de securitate la realizarea lucrărilor în instalațiile electrice ș.a.. Totodată nu a ținut seama că compania ÎCS „RED Union Fenosa” SA nu a prezentat careva acte ce ar confirma faptul executării cărorva lucrări de reparații capitale pe sectorul dat, iar instanța nu a luat în considerație declarațiile martorilor I. Tauci, A. Novaclî și V. Marinov, care au confirmat că linia dată era în stare avariată, fapt despre care A. Topciu cunoștea. La fel, instanța neîntemeiat a considerat că foaia de examinare nu a fost transmisă de către electricianul-montator A. Novaclî maistrului F. Ciavdari și că lipsa semnăturii ultimului pe lista de examinare nu poate confirma că foaia dată nu a parvenit la acesta, deoarece a nimerit în companie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 27 aprilie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței.

5. Instanța de apel în motivarea soluției a indicat că prin actele cauzei nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în încălcarea regulilor de exploatare a liniilor de transmisie a energiei electrice și de distribuție a energiei electrice, ce a dus la decesul persoanei.

Astfel, a considerat neîntemeiate argumentele procurorului referitor la declarațiile martorilor Tauci I., Novaclî A. și Marinov V., indicând că din actele cauzei rezultă cert că de către ÎCS „RED Union Fenosa” SA au fost efectuate lucrări de exploatare a rețelelor de distribuție și de reparație a liniei aeriene, fiind prezente listele de lucrări, care au fost efectuate pe sectorul unde a avut loc accidentul, astfel au fost respectate atât de către companie, cât și de către personalul tehnic și inginer pct.5.7.15 din Regulamentul pentru exploatarea tehnică a centralelor și rețelelor electrice.

Totodată, instanța de apel a menționat că organul de urmărire penală i-a imputat inculpatului, precum că dânsul a încălcat pct.5.7.1, 5.7.5 și pct.5.7.20 din Regulamentul de exploatare tehnică a rețelelor electrice, însă nu a indicat de către cine și când au fost emise normele date, astfel, contrar prevederilor art.281 Cod de procedură penală, i-a înaintat

inculpatului o învinuire ne concretă.

6. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel. A menționat că instanța a dat o apreciere greșită probelor administrate, fapt ce a dus la menținerea sentinței de achitare în privința inculpatului, deși vinovăția acestuia este confirmată prin declarațiile martorilor I. Tauci, A. Novaclî și V. Marinov, dar și prin actele cauzei. Totodată, nu s-a ținut cont de faptul că anume inculpatul este persoana responsabilă pentru supravegherea respectării normelor tehnice și normelor de securitate la efectuarea lucrărilor la rețelele electrice; nu a dat nici o apreciere declarațiilor inculpatului, care în instanța de judecată personal a declarat că îi era cunoscut că linia în cauză se afla în stare avariata; concluzia instanței că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare pe motivul că în ordonanța de punere sub învinuire nu a fost indicat care anume reguli privind exploatarea tehnică a stațiilor și rețelelor electrice au fost încălcate de ultimul este greșită, deoarece infracțiunea se consideră comisă din momentul survenirii consecințelor prejudiciabile, adică din momentul când victima a fost electrocutată la data de 08.10.2008, care a și fost indicată în ordonanța de punere sub învinuire, iar pe teritoriul R. Moldova sunt unicele reguli de funcționare tehnică a stațiilor electrice și a rețelelor, aprobate de Ministerul Energiei și Electrificare din 20.02.1989, normă care până la moment are putere juridică.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 iunie 2014 a fost respins, ca fiind depus peste termen, apelul declarat de procuror.

9. Instanța de apel a menționat că potrivit art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Procurorul a fost prezent la pronunțarea dispozitivului sentinței, precum și participanților la proces, le-a fost explicat termenul de atac.

Potrivit scrisorii nr. 10562 din 29.11.2011, instanța a expediat în adresa Procuraturii or. Ceadâr-Lunga copia sentinței, care a fost recepționată de procuratură la 02.12.2011, iar cererea de apel a fost depusă la 20 decembrie 2011, cu încălcarea termenului de apel.

10. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei. Recurentul a menționat că apelul a fost depus în termenul legal, nefiind necesară repunerea lui în termen.

11. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia contestată și dispusă judecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a conchis că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței superioare sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului, însă, instanța de apel a depășit fără suport legal limitele în care hotărârea precedentă a fost casată, neexecutând indicațiile obligatorii conținute în decizia Curții Supreme de Justiție din 15.01.2013.

Astfel, instanța de apel nu a soluționat apelul acuzatorului de stat și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

12. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 octombrie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

13. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cert toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea inculpatului Topciu A. de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.298 lit. a) Cod penal.

Astfel, instanța a reținut că prin probele administrate și cercetate în cauză nu se confirmă faptul că accidentul cu partea vătămată s-a produs din vina inculpatului, deoarece, conform graficului controlul substațiilor de transformare, inclusiv și în localitatea unde a avut loc accidentul, era programat o dată pe an. Nemijlocit controlul substației or. Ceadâr Lunga, sectorul 10 kV de lângă iazul „Chirov”, conform graficului pentru anul 2008, a fost programat în luna ianuarie, care a fost executat.

Din materialele cauzei rezultă că, în urma controlului nu s-au fixat careva devieri de la normele de exploatare anume la P-44. Accidentul cu partea vătămată a avut loc la 08 octombrie 2008, adică la 10 luni după verificarea liniei date. Prin urmare, lipsesc careva probe care ar confirma că inculpatul ar fi avut cunoștință că firul electric la locul unde a fost produs accidentul era atârnat la o distanță inadmisibilă de la pământ, fiind posibil de a se produce accident și, în astfel de circumstanțe, dânsul nu poate fi învinuit de neîndeplinirea obligațiilor sale, în urma cărora ar fi survenit circumstanțele respective.

La fel, instanța a menționat că despre faptul că linia aeriană „LEA-10” kV F-1 era utilizată, fiind avariata cunoșteau mai multe persoane, deoarece a fost reparată în oraș, însă la periferie așa și continua a se utiliza în stare de avariere.

Astfel, potrivit raportului de expertiză nr.1733/09 din 11 iunie 2009, rezultă că, la exploatarea liniei electrice aeriene „LEA-10kv” (F1-488, PD 10 kv „Ceadâr-Lunga”) pe deschizătura dintre pilonii nr.4-5, unde a fost electrocutat Dulgher Vladimir, nu s-au respectat la modul convenit pct.5.7.1, pct.5.7.5, pct.5.7.19 și pct.5.7.20 din Regulamentul pentru exploatarea tehnică a centralelor și rețelelor electrice. În urma nerespectării punctelor date și a producerii accidentului din data de 08 octombrie 2008, care s-a soldat cu decesul lui Dulgher Vladimir, există legătură cauzală directă. Pentru evitarea incidentului produs, lucrătorii ÎCS „Red Union Fenosa” SA, răspunzători pentru întreținerea „LEA-10kV”, urmau să execute toate cerințele din Regulamentul de exploatare tehnică a centralelor tehnice și a rețelelor energetice.

Reieșind din concluziile raportului nominalizat reiese, că răspunzători pentru producerea incidentului din 08 octombrie 2008 sunt anume persoanele care răspund pentru întreținerea rețelelor electrice.

Din fișa de post a inginerului-șef de sector a rețelelor de distribuție Comrat al ÎCS "RED Union Fenosa" SA, care la acel moment era A. Topciu, ultimul avea obligațiile: de a coordona lucrările de întreținere, reparație și manevrele în rețele și instalații de TM și TJ existente în limitele zonei sale de activitate, supraveghind respectarea normelor tehnice și de securitate la realizarea lucrărilor în instalații electrice; de a controla executarea planurilor de întreținere programată atât cu personalul propriu cât și de către antreprenori și să participe la procesul de planificare anuală a lucrărilor de întreținere a instalațiilor electrice; de a controla executarea

operațiunilor locale în rețelele TM și TJ și a studia rezultatele întreținerii rețelelor TM și TJ.

Ținând cont de aceste concluzii, instanța a menționat că izolatorul de la pilonul nr.5 a ieșit din cârlig și firul atârna doar în cordon, împreună cu acest izolator, fapt ce a dus la electrocutarea lui V. Dulgher la data de 08 octombrie 2008, însă aceasta nu a fost determinată de neîndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către A. Topciu, dar de ruperea mecanică sub influența mediului ambiant, unde unele elemente constructive realizate din material lemnos la anumite sectoare sânt cu semne de putrezire, cu crăpături penetrante longitudinale a traversei pilonului în care erau fixate pivoții izolatoarelor din porțelan. Pilonii examinați au fost în exploatare o perioadă relativ mare de timp, care au diminuat rezistența elementelor constructive ale pilonului și porțiunea a LEA-10 kV nu corespunde cerințelor preconizate, necesitând efectuarea unor lucrări de reparație capitală, astfel lipsind legătura de cauzalitate între acțiunile (inacțiunile) inculpatului și rezultatele survenite. Datele conținute în raportul respectiv sunt în coroborare cu alte probe acumulate pe cauză, declarațiile martorilor I. Taucci, I. Cusursuz, N. Zabunov și A. Novacilî.

La fel, instanța a indicat că nu pot fi reținute argumentele procurorului precum că cauza incidentului din octombrie 2008, ce a dus la decesul lui V. Dulgher este faptul neexaminării foii de examinare care nu a fost semnată de maistrul de sector, care la acel moment era F. Ceavdari, dar se păstra la oficiul companiei și nu a fost verificat de nimeni. Or, ultimul nu i-a adus la cunoștință lui A. Topciu despre defecțiunile depistate în urma verificării din data de 14 ianuarie 2008. Din foaia de lichidare întocmită de către A. Novacilî la data de 14 ianuarie 2008 rezultă că, în urma controlului efectuat la P-44 au fost constatate defecțiunile depistate la P-44, una din ele fiind defecțiunea izolatorului. Foaia de lichidare nu-i semnată de către maistru sectorului. Controlul asupra calității lucrărilor efectuate era realizat de către șeful brigăzii I. Cusursuz și selectiv de către șeful filialei Comrat A. Topciu.

Învinuirea adusă inculpatului nu s-a confirmat prin careva probe certe, bazându-se pe presupuneri care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

14. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei.

Recurentul a menționat că instanța de apel nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.26-27, 99-101 Cod de procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate, nefiind verificate minuțios prin prisma pertinentei, concludenței și nu a apreciat fiecare probă separat în susținerea învinuirii aduse inculpatului.

Astfel, reluând cercetarea judecătorească, au fost audiați din nou inculpatul, succesorul legal al părții vătămate N. Dulgher, martorii I. Taucci, I. Cusursuz, N. Zabunov, A. Novacilî și V. Marinov, însă nu a reflectat depozițiile acestora în decizia contestată, precum și nu le-a dat o apreciere în coroborare cu celelalte probe.

Adoptând soluția de respingere a apelului procurorului, instanța de apel s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat, și anume privind declarațiile martorilor A. Novacilî, V. Marinov și I. Taucci, care au relatat referitor la faptul că linia în cauză se exploata în stare critică, precum și declarațiile inculpatului care a explicat că dânsul știa că linia nu este în stare perfectă, era în stare avariată.

La fel, nu s-a dat apreciere nici raportului de expertiză ingineră-tehnică, prin care s-a constatat încălcarea pct.5.7.1, 5.7.5, 5.7.19, 5.7.20 din Regulamentul pentru exploatarea tehnică a centralelor și rețelelor electrice, iar între încălcarea lor și accidentul produs există

legătură de cauzalitate. Potrivit ordinului nr.325 din 12.09.2005, anume A. Topciu a fost numit în funcția de inginer principal al secției rețelelor de distribuire, urmând ca instanța să țină cont inclusiv și de obligațiunile funcționale ale acestuia.

De asemenea, instanța menținând sentința de achitare, în motivarea soluției a indicat că organul de urmărire penală prin ordonanța de punere sub învinuire, contrar prevederilor art.281 Cod de procedură penală, i-a înaintat o învinuire neconcretă, fără a indica fapta descrisă ca fiind comisă de inculpat, elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Recurentul nu este de acord și cu concluzia instanței de apel precum că A. Topciu nu este responsabil pentru întreținerea rețelelor electrice, iar accidentul produs nu a fost determinat de neîndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către inculpat, or, potrivit raportului de expertiză nr.1733/09 din 11.06.2009, este stipulat faptul că la exploatarea liniei electrice aeriene "LEA10kv" pe deschizătura dintre pilonii nr.4-5 unde a fost electrocutat V. Dulgher nu s-au respectat la modul convenit pct.5.7.1, 5.7.5, 5.7.19, 5.7.20 din Regulamentul pentru exploatarea tehnică a centralelor și rețelelor electrice.

Astfel, A. Topciu care exercita atribuții de serviciu și funcțiile de inginer principal conform ordinului nr.325, cunoștea despre starea pilonilor respectivi, fapt confirmat și prin declarațiile sale de la urmărirea penală și instanțele de judecată, însă nu a întreprins nici o acțiune în vederea schimbării pilonilor din lemn, întreținerea cuvenită și repararea pieselor sau schimbarea pilonilor din lemn în cauză.

Mai mult ca atât, A. Topciu era responsabil de a coordona lucrările de întreținere, reparație și manevrele în rețele și instalații de TM și TJ existente în limitele zonei de activitate, supraveghind respectarea normelor tehnice și de securitate la realizarea lucrărilor în instalațiile electrice, etc.

Din concluziile raportului de expertiză rezultă, că răspunzători pentru producerea incidentului din 08 octombrie 2008 sunt anume persoanele, care răspund pentru întreținerea rețelelor electrice, care din materialele cauzei este numai A. Topciu, care similar cu martorul A. Novacilî, au declarat că pilonul cu firele electrice în cauză avea o vechime mai mult de 30 de ani și avea nevoie de o reparație capitală, linia menționată era în stare critică. Suplimentar A. Topciu a explicat că neschimbarea pilonilor a fost din cauza lipsei de bani. Totuși, știind despre starea critică a pilonilor în cauză, fiind responsabil de a coordona lucrările de întreținere, reparație și manevrele în rețele și instalații, A. Topciu nu a întreprins nici o măsură corespunzătoare, și anume de înlocuire a pilonilor, efectuarea mai des a controalelor sau alarmarea situației create la conducerea întreprinderii ÎCS „Red Union Fenosa” SA.

15. Asupra recursului declarat de procuror a fost depusă referință de reprezentantul ÎCS „RED Union Fenosa” SA, D. Zaporojan, care a solicitat inadmisibilitatea recursului declarat, invocând că soluția instanțelor judecătorești privind achitarea lui A. Topciu pentru învinuirea adusă în baza art.298 lit. a) Cod penal, este una legală și întemeiată, iar temeiul indicat de recurent art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu are suport juridic, deoarece instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel în coroborare cu probele anexate la cauză.

16. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia contestată și dispusă judecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

Instanța de recurs a conchis că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței

superioare sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului, însă, instanța de apel a depășit fără suport legal limitele în care hotărârea precedentă a fost casată, neexecutând indicațiile obligatorii conținute în decizia Curții Supreme de Justiție din 09.12.2014.

Astfel, instanța de apel nu a soluționat apelul acuzatorului de stat și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

17. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2018, a fost respins, ca depus peste termen, apelul declarat de procuror.

18. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că potrivit art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Instanța de apel a constatat că procurorul a fost prezent la pronunțarea dispozitivului sentinței, precum și faptul că participanților la proces, le-a fost explicat termenul de atac. Potrivit scrisorii din 29 noiembrie 2011, instanța a expediat în adresa Procuraturii or. Ceadâr-Lunga copia sentinței, care a fost recepționată de procuratură la 02 decembrie 2011, însă cererea de apel a fost depusă doar la 20 decembrie 2011, fapt confirmat prin aplicarea ștampilei de intrare a instanței de judecată.

Deși procurorul a primit copia de pe sentință la 02 decembrie 2011, nu s-a conformat termenului legal de 15 zile pentru a contesta hotărârea judecătorească cu apel, de la data comunicării despre redactarea sau pronunțarea sentinței integrale.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind nefondat argumentul procurorului, că apelul a fost declarat la data de 16 decembrie 2012, or, apelul se consideră depus la data în care a fost înregistrat în cancelaria instanței de judecată a cărei sentință este contestată, adică la data de 20 decembrie 2011, cu încălcarea termenului de apel.

De asemenea, instanța de apel a mai remarcat că potrivit cererii de apel declarat de acuzatorul de stat, acesta nu a solicitat repunerea cererii de apel în termen, cu indicare în acest sens a temeiurilor motivate de omitere a termenului de contestare.

19. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel procurorul a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul face trimitere la temeiurile de casare stipulate în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, recurentul a menționat că apelul a fost depus în termenul legal, nefiind necesar de a solicita repunerea în termen.

20. Asupra recursului declarat de procuror, a prezentat referință inculpatul care s-a expus pentru respingerea acestuia.

21. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța de recurs este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Deci, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temei pentru declararea recursului, se constată că recurentul face trimitere la temeiurile de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile titularului dreptului de recurs, Colegiul penal lărgit conchide că, judecând apelul, instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Așadar, conform art.436 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei, Colegiul penal lărgit reține că în pofida acestor rigori legale, când situația de fapt a rămas cea care a existat la soluționarea recursului precedent al procurorului, când decizia instanței de apel din 27 aprilie 2012 a fost casată numai cu privire la nesoluționarea adecvată a fondului apelului acuzării, instanța de apel, rejudecând cauza, a depășit fără suport legal limitele în care hotărârea precedentă a fost casată și nu a executat indicațiile obligatorii conținute în decizia Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2013, inclusiv cele reproduse la pct.6 din prezenta decizie (pct.3-6 din decizie).

Circumstanțele specificate atestă clar că instanța de apel nu a soluționat apelul procurorului în conformitate cu prevederile normelor enunțate și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit statuează, că erorile comise de către instanța de apel, sânt incidente temeiurilor de casare invocate de către procuror și care nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece această instanță nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul și pentru a nu admite astfel încălcarea prevederilor procesual penale.

Colegiul penal lărgit conchide că decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse, de faptul că referitor la respectarea termenului de depunere a apelului anterior sa expus instanța de recurs printr-o hotărâre irevocabilă, prin care sa dispus rejudecarea apelului în fond. Astfel, instanța de apel urmează să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să execute indicațiile obligatorii stipulate în deciziile Curții Supreme de Justiție prin care a fost dispusă rejudecarea cauzei și să adopte o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea prevederilor art.436 Cod de procedură penală.

22. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe Topciu Alexandr xxxx, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 29 iunie 2018.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Elena Cobzac

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Nina Vascan